1.

İmanda tasdik, yani kabul ve teslimiyet bulunurken bilgide ise duyuların tecrübesine dayanarak aklın bir yargıya varması söz konusudur. Bu bakımdan ne kadar çaba gösterilirse gösterilsin, rasyonel bir sınırlandırmaya tabi tutulması imkânsız olan aşkın alana ilişkin iman esaslarının, bütünüyle ihata edilebilir ve anlaşılır kılınması mümkün değildir. Zira inanç esaslarına ilişkin makul açıklamalar ne kadar anlamlı ve doyurucu olursa olsun, kendilerinde her zaman bir teslimiyet, bir iman payı eksik kalmaktadır. Bu durum bilginin hiçbir zaman iman seviyesine çıkamayacağını, aşkın alana ilişkin olduğunda bilginin kesinlikle eksik kaldığını göstermektedir. Bu bakımdan aşkın alana göre bilgisi çok az olduğundan insanın, dinde var olan her şeyi akıl ile tam olarak idrak etmesinin mümkün olmadığını bilmesi, akıl üstü konuları tam olarak kavrama kuruntusuna kapılmaması gerekir.

Yukarıdaki paragraftan iman-bilgi ilişkisiyle ilgili hangi sonuç çıkarılabilir?

A) Bilgi, iman için gerekli değildir.

B) Bilgi olmadan iman gerçekleşmez.

C) Bilgi gerekli ama yeterli değildir.

D) Bilginin imandaki payı çok azdır.

E) Bilgi ile tasdik imanda eşit oranlıdır.